इदं वसनं अतरायवस्त्रिक्याः ॥ चिरधृतां मिट हृष्टवसरं शयनादिना मृदितं तथापि तद्वणं सपीनोरागः अनूनमप्रच्युतं ॥ क्विवसमार्थं ॥ अर्थवादिवावणंशव्यः ॥तथाश्रीम च्छोमावश्रथेतरत् ॥ अस्महृद्वीतमुत्तर्भिः ॥ ४ ४ ॥ एवं जातनिश्वयक्षाह् ॥ दयमिति ॥ प्रनष्टा दर्शनप्रामापि यस्य रामस्य मनसस्तु नप्रणश्यति नादष्टाभयति ॥ नित्यं सन्तिहिता भवतीत्यर्थः ॥४८॥ साद्यमेव ॥ केचत्वारस्त्रचाह् ॥ कारुण्येनेति ॥ परितापहेतुकारुण्यादि स्वयमेव दर्शयति॥४९॥स्वीति॥प्रनष्टापरेण पीदिता मयाच सती सा नरक्षिता ॥ आपित्सियोरक्ष्याः इत्युक्तेस्तद्करणकृतकारुण्यात्परितापः ॥ वनप्रस्थितमपि मामाश्रिता साच नरक्षितेति आनृशंस्यतः॥आश्रितसंरक्षणस्वभावत्वे न तदकरणात्परितापः ॥ पत्नी सर्वधर्मसाधनमृता नष्टेति धर्मनाशचिताशोकेन परितापः ॥ प्रियेति परमह्मस्यलावण्यादिमती परमह्म्वसाधनमृता नष्टेति पूर्वसंमोगादिस्म

इदंचिरगृहीतत्वाह्सनंक्षिष्ठवत्तरं॥तथाप्यनूनंतह्णीतथाश्रीमद्येतरत्॥ ४७॥ इयंकनकवणीगीरामस्यमहिपीप्रिया॥ प्रनष्टापि सतीयस्यमनसोन्द्रणश्यति॥ ४८॥इयंसायत्कतरामश्र्यतुभिरिहतप्यते॥ कारुण्यनानृशंसनशोकनमदननच ॥ ४९॥ स्रीप्रणष्टे तिकारुण्यादाश्चित्तत्यानृशंस्यतः॥ पत्नीनष्टितिशोकनिप्रयेतिमदनेनच ॥ ५०॥ तस्यादेव्यायथारूपमंगप्रत्यंगसोष्ठदं॥ रामस्यच यथारूपंतस्ययभक्तिक्षणा॥ ५१॥ अस्यादेव्यामनस्तिस्मस्तस्यचास्याप्रतिष्ठितं॥ तेनयंसचधर्मात्मामुहूर्तमपिजीवति॥ ५२॥ दुष्करंकतवान्राभोहीनोयदनयाप्रभुः॥ धारयत्यात्मनोदेहंनशोकनावसीदित॥ ५३॥

स्याययाह्यादि तथारामस्य द्यधारामस्य हृपादि तथाअस्याअपि अतःसोस्यायोग्यः ॥ इयंच तस्ययोग्येत्यर्थः ॥ अनेनोमयोरन्योन्यमानुहृष्यं दर्शितं ॥ ९९ ॥ अथान्योन्यानुरागमाह ॥ अस्यादेव्याइति ॥ येनास्याश्वत्तं रामेसक्तं तस्यचास्यां तेनेयं सच जीवति चित्तसन्त्रियानेन वियोगामावादितिमावः ॥ बुदूर्तमिद्द्यस्या न्यथेत्यादिः नजीवदितिचशेषः ॥ ५२ ॥ दुष्करमिति ॥ अत्रतेनेतिवर्तते तेनचित्तसंन्धियानेन दुष्करं कि कृतवान् तथाह ॥ धारपनीति वर्तमानसामीप्येलद् ॥ दियोग्यर्थः ॥ ५३ ॥ द्यारेत्यर्थः ॥ ५३ ॥